

ZJEDNOCZENIE APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO

BYĆ APOSTOŁEM DZISIAJ

STYCZEŃ 2026

Gabriella Acerbi

Pokój z wami wszystkimi: ku pokojowi "nieuzbrojonemu i rozbrojonemu"

Przesłanie z okazji Światowego Dnia Pokoju 1 stycznia 2026 roku

Pokój serca

"Pokój z wami wszystkimi: ku 'nieuzbrojonemu i rozbrojonemu' pokojowi" to temat wybrany przez papieża Leona XIV na Światowy Dzień Pokoju. Przesłanie zaprasza całą ludzką rodzinę do odrzucenia logiki przemocy, wojny i zbrojnego odstraszenia, aby na nowo odkryć autentyczny pokój, zakorzeniony w miłości, sprawiedliwości i solidarności.

Pokój proponowany przez papieża jest "rozbrojony", ponieważ nie opiera się na groźbie ani gromadzeniu broni, a jednocześnie "rozbraja", ponieważ jest zdolny do rozwiązywania konfliktów, budowania zaufania i pojednania serc. Przesłanie przypomina o osobistej i zbiorowej odpowiedzialności: nie wystarczy pragnąć pokoju, trzeba go wcielić w codzienne życie, poprzez bezprzemocowy styl życia, uważny na widoczne i strukturalne rany, obecne w naszych społecznościach.

Z ogłoszeniem z Vatican News rozpoczynamy nasz nowy rok apostołstwa. (Vatican News, 18 grudnia 2025)

Wraz z Sekretariatem Generalnym i Radą Koordynacyjną, myśleliśmy o pokoju jako o ogólnym temacie do realizacji w tym roku, ponieważ jest to zagadnienie odrzucone w wielu jego aspektach, a które podkreśla, dziś bardziej niż kiedykolwiek, konieczność traktowania pokoju nie jako czegoś, co dotyczy innych lub nieosiągalnego, lecz jako rzeczywistość, która może i musi zamieszkać w każdym z nas. Wszyscy bowiem jesteśmy zaangażowani w życie.

Ale co możemy zrobić, by zbudować i skonkretyzować nasze pragnienie pokoju...

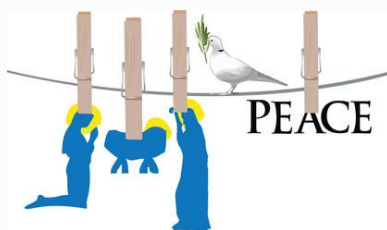
Obecnie na świecie trwa 56 aktywnych konfliktów o różnym zakresie i intensywności, w które angażuje mniej więcej bezpośrednio ponad 92 kraje, podczas gdy ponad 100 milionów ludzi zostało zmuszonych do migracji, aby uciec przed przemocą.

W tej katastrofalnej sytuacji kluczowym zadaniem, które może pomóc nam przyczynić się do budowania pokoju, jest modlitwa.

Jednak modlimy się o pokój od dawna, na różne sposoby, przy różnych okazjach; papież nieustannie nam o tym przypomina, ale pokój przychodzi powoli.

Wiara sprawia jednak, że wierzymy, że Pan wykona swój plan pokoju i, że modlitwa może zmieniać ludzi, może zmienić nas samych.

Papież Leon w swoim przemówieniu w obecności przywódców religijnych w Koloseum – w Rzymie 28 października 2025 ROKU – zapewnia nas że modlitwa zmienia historię narodów. Wiara zatem spełnia to pragnienie pokoju.

Ten obraz to Rodzina z Nazaretu i Jej wspólne przeżycia. Ona pomaga nam akceptować nasze doświadczenia, dzieląc nasze oczekiwania i towarzysząc naszej sytuacji. Ich przykład, obecność i zaangażowanie mówią nam, że nie możemy się bać, tracić nadziei, bo z nami jest Jezus, jedyny punkt odniesienia.

W obecnym czasie, by osiągnąć pokój możemy być i modlić się razem. Rodzina z Nazaretu także była razem.

Zatem słowem kluczym jest razem.

To inkluzywny sposób modlitwy, który nie wyznacza granic, a sam w sobie jest owocny, ponieważ "dobro czynione razem jest trwalsze i skuteczniejsze", jak powiedział św. Wincenty Pallotti¹. (Por. OOCC IV 122-123).

Jednak najbardziej szczegółowym tematem tego pierwszego Być Apostołem dzisiaj 2026 jest s pokój serca.

"Pokój zostawiam Wam, mój pokój daję wam. Nie tak, jak daję świat, ja Wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka!" (J14,27)

To są słowa Jezusa, które pokazują nam, że potrzeba pokoju, który łagodzi zranione serce i ożywia je jest nałęcz. Nie jest on taki jak myśłyby świat To pokój od Jezusa.

To pokój oparty na komunii mimo różnic, na spotkaniu, na dialogu, na otwartości wobec każdego człowieka, przed którym jesteśmy gotowi stracić trochę siebie, pobrudzić ręce, stracić odobinę z naszego spokojnego życia.

Pozwólmy, by pokój wzrastał w nas harmonijnnie – poprzez gesty, słowa, postawy. A jeśli pokój Chrystusa mieszka w naszych sercach, wszystko będzie się zmieniać!

Przesłanie z okazji Światowego Dnia Pokoju przypomina nam, że pojednanie serc jest naszą odpowiedzialnością, zarówno osobistą, jak i zbiorową, a osiąga się ją poprzez ucieleśnianie jej w codziennym życiu, który oddaje się na rzecz innych. Oto więc kolejne słowo klucz: Służyć.

Służba to czyn, który wykracza poza zwykłe wypełnianie obowiązków. To głębokie wyrażenie miłości i pokory. Służąc, stawiamy dobro innych ponad własne interesy i to właśnie w tym geście ujawniamy prawdziwe znaczenie ludzkiej wielkości.

Służba nikogo nie umniejsza, wręcz przeciwnie, podnosi duszę i oczyszcza serce. Ci, którzy służą z radością, zmieniają świat, łamiąc bariery między ludźmi.

W św. Wincentym mamy wzór służby: "stać się wszystkim dla wszystkich". W każdym kogo spotkał, w każdym wydarzeniu czy okoliczności Wincenty widział obecność Boga, nieskończoną Miłość. A jego serce wypełnione tą obecnością pozostawało w pokoju: Mój Boże, Boże wszyscy, wszyscy, wszyscy, wszyscy Bóg...! (por. OOCC X 277; 482)

Również papież Franciszek zachęca nas, byśmy uczynili pokój prawdziwym w nas i wśród nas: "Pokój można zbudować, jeśli zaczniemy żyć w pokoju ze sobą – w pokoju wewnętrznym, w naszych sercach – i z bliskimi, usuwając przeszkody, które uniemożliwiają nam troskę o potrzebujących i żyjących w nędzy. (...) Pokój jest obecny w życiu: nie tylko przez brak wojny, ale życie bogate w sens, ustanowione i przeżywane w osobistym spełnieniu oraz braterskim dzieleniu się z innymi." (Spotykający się ze 137 Szkołami Pokoju. Avvenire-Rzym 7, 19 kwietnia 2024).

W codziennym życiu stajemy się budowniczymi pokoju przez naszą cierpliwość, zdolność do wybaczenia i zrozumienia, dzielenia się, słuchania, dawania bez oczekiwań, tworzenia sposobności do pojednania.

Poznanie siebie nawzajem, aby odkrywać pozytywne, słuchanie i rozumienie; patrzeć na siebie z miłością, zakrywanie miłosierdziem wszelkich błędów; akceptowanie siebie nawzajem, wszystko po to, aby zbudować wspólną postawę szacunku, i wzajemnego zaufania.

Jest to program życia dla całej rodziny Pallotyńskiej, wewnętrzny, i w jej relacjach ze światem zewnętrznym!

Nie zanedbujmy marzeń św. Wincentego, by odnowić Kościół, cały świat, siłą miłości apostoelskiej i stać się znakiem jedności, nadziei, pokoju i zbawienia dla wszystkich mężczyzn i kobiet. Kto nas może ~~nas~~ powstrzymać? Kto może nam stanąć na drodze, jeśli chcemy tak żyć? Nikt, tylko my sami.

Modlitwa, wspólnota, służba: to są kluczowe słowa, które pomogą nam odnaleźć spokój serca.

Czego możemy sobie życzyć na początku tego roku?

Niech ten rok 2026 przyniesie prawdziwy dar pokoju: dla każdego z nas i dla świata; spokój wewnętrzny oraz słów, intencji i relacji.

Sugestie dotyczące refleksji wspólnotowej:

1. Jak możemy być protagonistami zmiany w kierunku pokoju w naszym codziennym życiu?
2. Co mówi nam doświadczenie św. Wincentego Pallottiego w sprawie pokoju?
3. Czy mamy nadzieję na pokój?
4. Propozycja: Codzienne zobowiązanie do pokoju.

Każdego dnia o 12:00 w południe dołączmy w modlitwie Anioł Pański do Kościoła powszechnego w pracy, w domu, dziekielwiek jesteśmy w intencji pokoju.